

Bog: En dag i Cairo
Forfatter: Elisabeth Flensted-Jensen
Forlag: Tiderne Skifter.
 124 sider, 250 kroner
Anmelder: Pernille Bramming, debatredaktør og journalist ved Weekendavisen og i en årrække bosat i Cairo.

Udenfor i Cairo

Fin roman om at føle sig udenfor som medfølgende hustru – med den egyptiske revolution som bagtæppe.

■ DET ER FORUNDERLIGT at se, hvordan Elisabeth Flensted-Jensen folder sit litterære talent ud, først i romanen *Kystsantoriet* fra 2014 og nu i romanen *En dag i Cairo*. Den bygger på de fire år fra 2011 til 2015, hun tilbragte i den egyptiske hovedstad som medfølgende hustru til direktøren for Det Dansk-Egyptiske Dialoginstitut, Jakob Erle.

”

I romanen danner én dag i hovedpersonen, Helgas, liv i Cairo ramme om fortællingen.

I romanen danner én dag i hovedpersonen, Helgas, liv i Cairo ramme om fortællingen. Helga er medfølgende hustru til Anders, hvis arbejde vi ikke kender andet til, end at han har måttet invitere ambassadøren fra den egyptiske ambassade i Stockholm på middag netop denne dag.

Al Cairos skidt og møg og larm og røg og tusinde strabadser og besværligheder gengives uden forsonende men'er. Helga bliver vred og frustreret og kæmper krige, hun er dømt til tabe, såsom kampen for at få egyptere til at tage det fulde ansvar for serveringen til aftenens middag. I det egyptiske klassesamfund er og bliver det fruens ansvar. Jo.

Intens er også skildringen af følelsen af at være udenfor, en følelse, der ikke blot er geografisk, men også eksistentielt betinget, og som bliver gestaltet på flere planer: Som minder om Helgas storebror, lægen, der mistede livet i Rwanda, og som referencer til den berømte palæstinenser Edward Saids biografi *Out of Place*. •

”

Al Cairos skidt og møg og larm og røg og tusinde strabadser og besværligheder gengives uden forsonende men'er.

Bog: Sovjetistan
Forfatter: Erika Fatland
Forlag: Informations Forlag.
 430 sider, 299,95 kroner
Anmelder: Jens Malling er journalist. Han reporterer ofte fra den postsovjetske verden – primært Ukraine og Kaukasus.

Glem alt om ”overgangsperiode”

Kompetent og kritisk overblik over de fem centralasiatiske lande, der alle hedder *-stan* til efternavn.

■ MED SOVJETISTAN udfylder Erika Fatland en hvid plet i mange vesteuropæeres bevidsthed. Bogen er en ligefrem blanding af anekdoter, rejsereportage og antropologi fra en otte måneder lang rejse, som forfatteren tog på til Centralasien.

Nordmanden Erika Fatland har sat sig for at beskrive Turkmenistan, Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan og Usbekistan. Det er en god ide, for så vidt at denne del af Asien er kronisk underbelyst. Journalistiske beretninger derfra er sjældne, og landene er – hvis noget overhovedet – mest kendt for deres lukkethed.

Det rådes der nu grundigt bod på over 430 sider. Hvert land bliver tildelt et kapitel på op mod 100 sider. Intet er helligt for den kritiske, antropolog-uddannede og russiskkyndige Fatland. Hun går i kødet på den ene diktator efter den anden med en indædthed, der, når bogen er læst til ende, får en til at tvivle på, om hun nogensinde bliver lukket ind i i hvert fald Turkmenistan og Usbekistan igen – to særligt slemme diktaturer i denne del af verden, lærer vi.

For dem, der stadig er i tvivl, punkterer forfatteren – gennem de mennesker, hun møder, indsigt i deres skæbner samt indgående kendskab til landene, hun rejser i – en gang for alle en særlig sejlvet myte, som længe herskede i Vesten: at de tidligere sovjetrepublikker befinder sig i en ”overgangsperiode” fra planøkonomi og diktatur til demokrati og markedsøkonomi, at sidstnævnte udgør en slags naturlov, og at historien på den måde kan beskrives lineært.

Bogen er samtidig en indbydelse – og udgør nærmest uundværlig rejselitteratur – til en tur til Centralasien. •

”

Intet er helligt for den kritiske, antropolog-uddannede og russiskkyndige Fatland.